

Автор: Оксана Маслова

maslova.playwriter@gmail.com

ГОЛОСИ в голові

Дійові особи:

ГОЛОС 1 КРИТИК - критичний, звинувачувальні та обурені інтонації.

ГОЛОС 2 - ввічливий, низький. дружній

ГОЛОС 3 - різкий, зверхній

ГОЛОС 4 - доросла людина говорить дитячим ГОЛОСОМ, ГОЛОС високий, смішливий

ГОЛОС 5 - беземоційний, довідковий

ГОЛОС 6 - фанатичний, повчаюче. Говорить патетично

ГОЛОС 7 - наляканий, задихається, благальний, дитячий

МАМА

ХТОСЬ НЕАКУРАТНО ПОВОДИТЬСЯ З МІКРОФОНОМ, ДИХАЄ В НЬОГО

ГОЛОС 1. КРИТИК : КРИТИЧНО, ЗВИНУВАЧУЄ, ОБУРЕНИЙ.

Життя просране.

ДОКІРЛИВИЙ ГЛИБОКИЙ ВИДИХ

Он інші – здобувають! Заробляють! Виховують
ввічливих дітей!

ГОЛОС ГОВОРИТЬ ВСЕ ГУЧНІШЕ, ДАВИТЬ

Їх чоловік любить, цілує, на руках носить.
Подорожують. Щопівроку. Щомісяця! Щотижня! У
Прагу. В Париж. До Риму. Про них газети пишуть!
Кіно знімають!

СУМНИЙ ВИДИХ

ГОВОРИТЬ ІРОНІЧНО, НАВМИСНЕ ПРИНИЖУЮЧЕ

А ти? Гортаєш стрічки соцмереж? Нікчема! Що,
їздила до Стокгольму? То то лише на конференцію.
Всі три дні - робочі зустрічі та доповіді. Хоч в одному
музеї ти була? Хоч одне селфі ти зробила? Хоч з
аеропорту?

ДОКІРЛИВИЙ ВИДИХ

Та кому воно треба, ті конференції? Доктор наук
вона. Аякже! Ми-сте-цтво-знав-ських. Що то за
науки такі? Математика - це наука, фізика, біологія
- це ж помацати можна! Це реальне! А мистецтво,
що? Квадратик на бумазі? Ля-ля під ніс? Брудна
пляма на стіні? Все надумане! Все! Надумане!
Користі ніякої. Не смішить мене! Ми-сте-ц-тво,
панімаєш...

ІРОНІЧНИЙ СМІХ

Заміжем вона, ага. Коли він тобі орхідеї
дарував? Востаннє? Шоколад? Смартфон? Квитки
на Багами? Що? Зависокі вимоги? Іншим дарують!
Іншим все на блюдецьці приносять. Ти ж бачила: в
інсті, в ютубі. А тобі? Тобі - зась!

ВАЖКЕ ДИХАННЯ В МІКРОФОН

Тобі ж вже 35! Ти просрала життя! Просрала! Нема його! Нема у тебе ніякого життя. Перелік справ, зобовязень, завдань, епічних провалів. От про що кіно знімати треба. Провал року! Перелік мрій... Хоч одна збулась? Так як треба? Саме в тебе?

ШУРХІТ, НАЧЕ ХТОСЬ ВІДБИРАЄ МІКРОФОН

ГОЛОС 2: СПОКІЙНО, НАЧЕ НА ЗАСІДАННІ

Дякую, критику, ви вільні. Наступний.

БОРОТЬБА ЗА МІКРОФОН, ПЕРЕРИВЧАСТЕ ДИХАННЯ

ГОЛОС 1: ОБУРЛИВО

Гей, чуєш, я не договорив!

ГОЛОС 2:

Чую. Але на кожен виступ рівно по три хвилини. Інакше всі не встигнуть, а ще спати.

ГОЛОС 1: Ні,

ТЯГНЕ МІКРОФОН, НАЧЕ ЗАКРИВАЄ РУКОЮ, ГОЛОС ПОГАНО ЧУТИ. ІНТОНАЦІЇ ВПЕРТІ ТА ОБУРЛИВІ

мікрофон мій!

ГОЛОС 3:

Ну і телепень.

ГОЛОС 1: ОБУРЛИВО

Я не телепень, я - критик!

ГОЛОС 2:

Гей, давайте жити дружно.

ГОЛОС 1:

А ти взагалі мовчи, жалюгідна, поступлива субособистість. Тобі аби всі були щасливі, радісенькі, а про нас? Про нас ти подумала?

ГОЛОС 3:

Гей, гей, гей. Легше. Між іншим, вона для нас багато чого робить.

ГОЛОС 1: З НАСМІШКОЮ ТА ПІДКРЕСЛЕНОЮ ВВІЧЛИВІСТЮ

І що саме? Дозвольте поцікавитись!

ГОЛОС 2:

Ну... не дає нам вбити когось... Це корисно! Погодсья! Побитися не дає. Примиряє, жартує, розряджає атмосферу. За неї нас люблять.

ГОЛОС 1:

Люблять його, ага! Ніхто нас не любить. Ніхто!

ГОЛОС 2: Демократії!

СТУК ПО СТОЛУ КУЛАКОМ ТА ЗЛИЙ ВИДИХ

ГОЛОС 4: Анархії!

СКРЕЖЕТ МІКРОФОНУ

ГОЛОС 1: Чорт, я тільки-но почав, не перебивайте!

ГОЛОС 2: ДРУЖЕЛЮБНО, НАМАГАЄТЬСЯ ПРИМИРИТИ

Стоп, друзі. Голови сьогодні не рубаємо. Гільотини не готуємо, верьовки не в'яжемо. Отже, тепер головний - я!

ГОЛОС 1: Ти?! Ти хто такий?

ГОЛОС 2: ВПЕВНЕНО, СПОКІЙНО

Я - дорослий!

ГОЛОС 1: Хахаха, погляньте на цього! Він дорослий! Ахаха.

РЕГОЧЕ НАСМІШЛИВО

ГОЛОС 2: СПОКІЙНО.

Саме так. Тому слухаємо мій наказ - всім спати.

ГОЛОС 4: Та морозива!

ПАУЗА

ГОЛОС 1: ЗАКЛОПОТАНО ТА ТРОХИ ПЕРЕЛЯКАНО

Хто сказав морозива? Морозива неможна! Це фігура, це талія! Чорт, ми вже важимо 77 кілограм, скільки можна жерти?

ГОЛОС 5: Не кілограм, а кілограмів!

ГОЛОС 1: Амбівалентно! Заткнись, грамар!

ГОЛОС 4: Морозиво - не їжа.

ГОЛОС 1: Так, хто там корчить з себе розумного?

СОПИТЬ, НАЧЕ ПИЛЬНО ВИГЛЯДАЄ КОГОСЬ. ЗВУКИ ЖУВАННЯ

ГОЛОС 2: ВТОМЛЕНО

Критик, виплюньте вже мікрофон. Ви його жуєте.

ЧАВК ЧАВК

ГОЛОС 1: НАЧЕ З ПОВНИМ РТОМ

А вас що, жаба давить?

ГОЛОС 4: ЗАМРІЯНО

Морозиво - це рааааадість.

ЗАМРІЯНИЙ РАДІСНИЙ ВДИХ-ВИДИХ

ГОЛОС 1:

ТЬфу на тебе! хто це говорить?

А... малюк. Я так і знав! Так ось, малюче, слухай-но сюди уважно. Тебе, малюче, в дитинстві недолюбили. Мама тебе частенько сварила, зарано до дитсадку віддала, іграшки не купувала, по попі била, смаколиками не годувала, брата твого любила більше. Що там ще? А, так, хотіла з татом розлучитися, а тут ти народився і все. Хана її життю. Так що мовчи, в ганчірку.

ГОЛОС 4:

Чому?

ГОЛОС 1:

Що чому? Тобі повторити? Тебе в дитинстві не-до-лю-би-ли. Мама тебе часто сварила, зарано до дитсадку віддала, іграшки не купувала, по попі била, смаколиками не годувала, брата твого любила більше. Що там ще? А, так, хотіла з татом твоїм розлучитися, а тут ти народився і все. Хана її життю. Так що мовчи, в ганчірку. На - ганчірку.

ЗВУК ПАДІННЯ СУХОЇ ТКАНИНИ. ШМОРГ НОСОМ

ГОЛОС 4: З ЦІКАВІСТЮ

Чому в ганчірку?

ГОЛОС 1: ЯК ГРОМ

Щоб шмарклі не розлетілися!

ГОЛОС 4: Та в мене нема шмарклів.

ГОЛОС 1: ПОГРОЗЛИВО

Зараз будуть! Як вріііжу! Читай по губах. Ніхто тебе, мати твою, не любить! Усе!

КУЛАКОМ ПО СТОЛУ. ЗЛИЙ ВИДИХ

ГОЛОС 3: Ну нащо ти так? Ти ж робиш малюкові боляче.

ГОЛОС 6: ПАТЕТИЧНО. ГОЛОС НАЧЕ ЙДЕ З ІНШОГО БОКУ,
ПОТОЙБІЧНИЙ

Біль - це місце сили. Місце великого болю - місце великої сили. Сила тягне тебе в нього, але страх відводить. Сила глибинна, а страх поверхневий. Возз'єднавшись зі своєю силою, ти втратиш потребу в страху. Страх зникне. Кожній істоті, навіть страху протиприродно неіснування. Він прагне відстояти рубежі. Вжити.

ПАУЗА

У місці болю прихована сила. Чим болючіше, тим глибше та могутніше сила. І поки ти не прийдеш за нею, і не візьмеш її, і не зробиш її своєю, вона буде проти тебе. Ти сам будеш проти себе.

ПАУЗА

Те, що не ламає, робить нас сильнішими. Якщо приймеш се, приймеш глибоко всередині себе. І переживеш. Щире переживання дає щиру силу. Те, чого боїшся, спустошує, руйнує.

ПАУЗА. ДАЛІ ГОВОРИТ ПОВЧАЛЬНО

Щоб не робила інша людина - це прекрасно. Який би шлях вона не обрала, на кожному зі шляхів вона дає тобі шанс зустрітися зі своєю силою. Щирість - це ключ. Щирість із собою та іншими. Пережите не зруйнує тебе, якщо ти приймеш. Приймеш себе. Приймеш іншого. Без звинувачень. З вдячністю.

ОСТАННЄ СЛОВО РАЗНОСИТЬСЯ ВІДЛУННЯМ

ГОЛОС 1: ПЕРЕДРАЖНЮЄ

Приймеш себе... Приймеш іншого... Без звинувачень. З вдячністю!

КУЛАКОМ ПО СТОЛУ. ОБУРЛИВЕ СОПІННЯ

Кого прийняти? Кого? Тих, хто тебе використовує? Хто витирає об тебе ноги та заробляє на тобі гроші? Ти тупцюєш на узбіччі життя, невдахо! Купуєш шмотки в секунді, на айфон не заробила! Обої три роки не міняла!

Поки інші... Інші прямо в тебе з рук вихоплюють найкраще.

ГОВОРИТЬ НАЧЕ В БІК.

Ну, все, готуйте саван. Цей зальот погірше попередніх. Пророк сам собі вирив могилу та влігся в неї. Кафка хренов. Сартр. Ошо.

ГОЛОС 3: Критик, а ти не боїшся помилитися?

ГОЛОС 1: ПОЧИНАЄ ПЕРЕЛЯКАНО, ПРОТЕ ШВИДКО ОПАНОВУЄ СЕБЕ І ГОВОРИТЬ ЯК ЗАЗВИЧАЙ ВПЕВНЕНО ТА ЗВЕРХНЬО

Ти що! Я ніколи не помиляюсь. Помилка подібна до смерті. Помилишся - помреш.

ВДИХ ВИДИХ ТРИВОЖНИЙ

Не зробити "щось не так" - життєво важливо. Тобі нагадати? Як батько за "не так" кричав? Ти пам'ятаєш, як він кричав? Весь світ завмирав, щоб не накликати тої біди.

ПАУЗА

Коли він рушав до кімнати, немов на інший континент, грюкав дверима так, що сипалася лиштва. Вона гучно гупала по паркету у раптовій тиші.

БУМ. ПЕРЕЛЯКАНИЙ ВДИХ-ВИДИХ

ПРОДОВЖУЄ ПОШЕПКИ. ПОСТУПОВО ПІДВИЩУЄ ГОЛОС У ЗВИНУВАЧЕННІ

Та тиша падала, мов відро крижаної води, за раз. Все відро за раз. На твою голову. Він відмовлявся

говорити з тобою. Відмовлявся говорити з іншими. З усім світом відмовлявся говорити. Ти ставав парією. Ти накликав гнів батька на всю родину. Зіпсував вечір, зіпсував вихідні. Зіпсував життя. Зіпсував життя всім.

ВДИХ ВИДИХ ТРИВОЖНИЙ

ГОЛОС 3:

Так, пам'ятаю. Мама ходила навшпиньки і говорила:
- Не сердьте тата. Будь ласка, не сердьте тата. Він втомився. Він з роботи. Не підходьте. Не питайте. Не шуміть. Не сердьте тата.

ВДИХ ВИДИХ З ПРИСВИСТОМ

ГОЛОС 1:

О, мама. Знайшов рятівника! Теж мені! Розкажи мені про маму. Ну ж бо, розкажи!
Накликати її гнів було куди небезпечніше. Поперше, вона відніме щось дуже важливе. Потім розбудить монстра провини, буде їм перевертати твої нутроці, мов свинину в м'ясорубці, в фарш. В фарш. Вона знає, що для тебе важливо. Вона знає, де на тебе тиснути. Ти як той мураха під лупою, в променях її гніву. Корчишся, раптово зупинений. Пече, ніжки пече, тулоп пече, голову пече...

ЩОСЬ ШКВАРЧИТЬ

ГОЛОС 6:

Не чіпай мати! Це Свята жінка! Свята!
Великомучениця! Мама, мамочка, прости його, матуся. Бо не відає, що творить. Не відає. Чи відає

він, як прогочувати двох дітей, коли чоловік приносить додому копійки? *(З ЦЬОГО МОМЕНТУ НА МЕЖІ ЧУТНОСТІ ПОЧИНАЄ ГРАТИ ТАНЕЦЬ МАЛЕНЬКИХ ЛЕБЕДЯТ З ЛЕБЕДИНОГО ОЗЕРІ, ПОКИ ГОЛОС ГОВОРИТЬ, ЗВУК ПОСТУПОВО НАРАСТАЄ)*. Бо інженери більше не в честі. Їх, як собак нерізаних, цих інженерів. На всіх грошей не напасешся, а тобі жерти хочеться. Тобі туфелькі нові подавай, тобі пірожене кремовоє.

ПЕРЕЛЯКАНЕ ДИХАННЯ

А працювати не хочеш? Не хочеш, як вона? Га? На трьох роботах, поки батько в реанімації. Лікарі розводять руками - вибачте, мовляв, ліків немає. Бо інженерів цих, як собак нерізаних. А у неї двоє малих на руках. І той один дорослий, в реанімації, десять добу. А черговий лікар каже: нащо гроші в аптеку несете? Марні трати! Краще купить дітям фрукти, он які худі. Та до похорону готуйтеся.

ПЕРЕЛЯКАНЕ ДИХАННЯ ПЕРЕХОДИТЬ У ВДИХ ВИДИХ З АСТМАТИЧНИМ ПРИСВИСТОМ

А вона... Тягне на собі, все тягне, на собі. Все! Їжа, ліки. Свята жінка! Свята! Не чіпай мати!

КРЕЩЕНДО ТАНЦЮ МАЛЕНЬКИХ ЛЕБЕДЯТ НА МЕЖІ ТЕРПИМОСТІ ЗВУКУ. РАПТОВА ТИША.

ГОЛОС чоловічий хрипкий:

Птсс, дівчинка. Йди-но сюди. Дивись.

ЗВУК ШВИДКО РОЗТІБЛЕНОЇ МОЛНІЇ

Хочеш помацати? Тримай! Хочеш морозива? Я тобі грошей дам. Справжніх грошей. Багато. Десять гривень! Тримай, тримай. Ну ж бо! О так. ООО тааак. Оооооо тааааааак.

САУНДТРЕК ДО МУЛЬТИКА ЧОРНИЙ ПЛАЩ (“КАЧИНІ ІСТОРІЇ”) ЗІ СЛОВАМИ: ЧОРНИЙ ПЛАЩ. ТІЛЬКИ СВИСТНИ ВІН ПОЯВИТЬСЯ

ГОЛОС 1: (наче його не переривали): Друге - мати злетить з катушок. Вона вимовлятиме чужим голосом чужі слова. Наприклад

ПЕРЕДРАЖНЮЄ НАЛЯКАНИЙ ЖІНОЧИЙ ГОЛОС

«Ми всі помremo, коли закінчиться Санта-Барбара».

ПРОДОВЖУЄ СВОЇМ ГОЛОСОМ

О, будь ласка, нехай ця мура не закінчується. Не закінчується ніколи. Я хочу жити, я так хочу жити!

ТРИВОЖНЕ ДИХАННЯ З ПРИСВИСТОМ

Або

ПЕРЕДРАЖНЮЄ НАЛЯКАНИЙ ЖІНОЧИЙ ГОЛОС

“В перкані в хліб кладуть яд. В кожну хлібину. Сіру та білу. Кожну хлібину. Не їж хліб. Не можна їсти хліб”.

ПРОДОВЖУЄ СВОЇМ ГОЛОСОМ

О, будь ласка, будь ласочка, я ніколи більше не їстиму хліба. Ніколи. Я хочу жити, я так хочу жити!

АСТМАТИЧНИЙ ВДИХ-ВИДИХ

Плакати чужими сльозами на лікарняному ліжку з сірими простирадлами. У чужій палаті. У чужій клініці. З брудно-білими ґратами на старих вікнах.

АСТМАТИЧНЕ ВАЖКЕ ДИХАННЯ

Вона заламуватиме руки. Обгризені до м'яса нігті. Очі кружляють. Сухі губи в яскраво-червоних вологих тріщинах. Як молитву. Як молитву, читають: “заберіть, заберіть мене звідси. Заберіть мене звідси. Тут одні божевільні. Одні божевільні. Я не божевільна, ні, заберіть мене звідси. Я не божевільна”.

ШЕПІТ КІЛЬКА ГОЛОСІВ ЯК ВІДЛУННЯ: НЕ БОЖЕВІЛЬНА. НЕ БОЖЕВІЛЬНА.

Або не впізнає тебе. Подивиться порожніми очима та скаже:

ПЕРЕДРАЗНЮЄ ВІДСТОРОНЕНИЙ ЖІНОЧИЙ ГОЛОС

“Нянечка, принесіть судно. будь ласка”.

ЛЯЗКІТ МЕТАЛЕВОЇ ПОСУДИНИ

ДАЛІ КРИТИК ГОВОРИТЬ СВОЇМ ГОЛОСОМ

Чи схопить твою руку, стисне її своїми ватяними чіпкими пальцями, на дні скляних очей запалає вогник, і гаряче зашепоче: “забери, забери мене

звідси. Забери. Тут одні божевільні. Одні божевільні.
Я не божевільна, ні, забери мене звідси. Забери
мене”.

ШЕПІТ КІЛЬКА ГОЛОСІВ ЯК ВІДЛУННЯ: НЕ БОЖЕВІЛЬНА. НЕ
БОЖЕВІЛЬНА.

Божевільні очі свердлять тебе з кожного кута. З
кожного ліжка. Ряди ліжок з покоцаними тумбочками
та брудними пластиковими пляшками добігають
горизонта. Утикаються в жовту стіну з обдертою
штукатуркою. Нескінченні ліжка, нескінченна стіна.

АСТМАТИЧНЕ ДИХАННЯ СТАЄ ЩЕ БІЛЬШ ВАЖКИМ

Ненормальні жінки. Усюди. Усюди ненормальні
жінки. Гойдаються, обхопивши себе руками.
Повторюють одну й ту саму фразу. Одну й ту саму.
Одну й ту саму фразу без кінця. “Я не винна”

ШЕПІТ КІЛЬКА ГОЛОСІВ ЯК ВІДЛУННЯ: Я не винна. Я не винна. Я не
винна. Я не винна”.

В них порожні очі, в них чіпкі руки, в них сірі
пластилінові обличчя. В них халати - в квіточку. Такі
божевільні квіти - тільки для божевільних будинків.

ПИК АСТМАТИЧНОГО НАПАДУ. ЛЮДИНА ЗАДИХАЄТЬСЯ,
ДИХАННЯ З НАПРУГОЮ, ВАЖКЕ, СИПЛЯЧЕ

Тільки там вони, кислотно-жовті пелюстки в
багряних прожилках, брудно-білі маточки під
неживими кутами, гарячо-рожеве листя, фіолетові
стовбури, виглядають природно. І у твоєї мами. У
твоєї мами - такий самий. В божевільну квітку.

ПАУЗА

Будь ласка, не забирай його додому. Тільки не додому, мамочка. Ніколи не забирай його додому. Залиш його їм. Їм.

ВДИХ НА НАЙВИЩІЙ НОТІ ТА ПАУЗА. ВИДОХУ НЕМАЄ

ГОЛОС МАМА: М'ЯКИЙ, ТУРБОТЛИВИЙ,

Раз-два вдих, раз-два видих. Раз-два вдих, раз-два видих. Молодець, дихай, дихай. Ось так, ось так.

ЧЕРЕЗ СИЛУ - АСТМАТИЧНИЙ ВИДИХ. ВДИХ

ГОЛОС 6:

А ти коли-небудь думав, як це - мати хвору дитину? Чекаєш на неї, чекаєш. Мрієш, купуєш рожеві платтячка. А потім народжуєшся, ти, малюче. І хворієш.

ТИХЕ ПОКАШЛЮВАННЯ

Хворієш вперше, вдруге, вшосте, в стосімнадцяте. Парадна сукня відправляється не до шафи, а в комісійний. Плани вже ніхто не будує, квитки не купує, в гості не кличе.

КАШЕЛЬ

А ти кашляєш. Ти кашляєш щодня, щоранку, щовечора, щоночі. Щотижня. Шомісяця. Щороку свого малого життя.

КАШЕЛЬ

Лікарі кажуть: “Мамочка, не зважайте, тут два варіанти. Або переросте в 16, або не доживе. Народите собі ще одного. Ви молода здорова жіночка. Ще будуть в вас дітки”.

КАШЕЛЬ

Жити в кашлі. Щоночі засипати в страху прокинутися від того, що твоя дитина намагається викашляти власне життя.

КАШЕЛЬ. РАПТОВО УРИВАЄТЬСЯ. ТИША

Або прокидатися від жаху - кашлю не чути. А ще нема шістнадцяти. Вчитися дихати разом, на рахунок. Раз-два, вдих. Раз-два видих. Все життя у ці раз-два. Дивитися в крихітні оченятка, охоплені панікою. Не в змозі допомогти дихати, гасити свій страх, свої сльози, свій відчай. Заспокоїти - то єдиний порятунок. Інгаліатори - закордонні, дорогі. За ними їхати на інший край міста. Та й там нема. Не завезли.

ГОЛОС МАМА: М'ЯКИЙ, ТУРБОТЛИВИЙ,

Шшшш. Раз-два вдих, раз-два видих. Раз-два вдих, раз-два видих. Молодець, дихай, дихай. Ось так, ось так.

ШШШШШШШ

ГОЛОС 7: ДИТЯЧИЙ. ПЕРЕЛЯКАНИЙ. ВТОМЛЕНИЙ. ЧЕРЕЗ СИЛУ. ХАПАЄ ПОВІТРЯ. ГОВОРИТЬ УРИВКАМИ

Це. Занадто. Боляче. Я. Не можу. Я. Більше. Не можу. Я не можу. Занадто. Боляче. Дихати. Чому?

Не можна? не дихати? Трохи? Відпочити. Всьому треба відпочити.

Хвору руку. Підв'язуєш до шиї. Хвору ногу. В гіпс. Чому? Не можна? Не дихати? Кілька хвилин. Повітря. Обпалює зсередини. Мамочка! Мені боляче! Боляче! Допоможи!

СИПЛИЙ ВДИХ

Будь ласочка. Дозволь. Мені не дихати. Всього. Кілька хвилин. Мамочка. Будь ласка. Будь ласка! Ти мене любиш? Мамочка? Мені боляче. Якщо любиш. Дозволь. Дозволь. Мені. Не дихати.

ЖІНОЧЕ - ШШШШШШШШ

ГОЛОС МАМА: М'ЯКИЙ, ТУРБОТЛИВИЙ:

Раз-два вдих, раз-два видих. Раз-два вдих, раз-два видих. Молодець, дихай, дихай. Ось так, ось так.

РАПТОВО ЗВУК МАШИН, ВІТРУ, ХЛОПАЮТЬ КРИЛАМИ ГОЛУБИ

ГОЛОС З:

Чому так холодно? Хто-небудь, закрийте вікно!
Хутко!

ГОЛОС МАМА: М'ЯКИЙ, ТУРБОТЛИВИЙ:

Раз-два вдих, раз-два видих. Раз-два вдих, раз-два видих. Молодець, дихай, дихай. Ось так, ось так.

СИПЛИЙ ВИДИХ

ЗРИВАЄТЬСЯ В ІСТЕРИКУ Дихай, чуєш мене,
погань, дихай!

ЛЯПАСИ

Не вмирай! Дихай! Дихай!

ЧУТНО ЯК ВНИЗУ ПРОЇХАЛА ШВИДКА З СИРЕНОЮ. ШУМ МАШИН,
ВІТЕР. ЯКИСЬ УРИВКИ МУЗИКИ

ГОЛОС 2: ПРИРЕЧЕНО

Не вийде. Надто небезпечно. Ми в вікні.

ГОЛОС МАМА: М'ЯКИЙ, ТУРБОТЛИВИЙ:

Раз-два вдих, раз-два видих. Раз-два вдих, раз-два
видих. Молодець, дихай, дихай. Ось так, ось так.

ГУРКІТ ВУЛИЦІ ВІДДАЛЯЄТЬСЯ ТРОШКИ, ПОТІМ ЗНОВУ
НАБЛИЖАЄТЬСЯ.

ГОЛОС 5: ПЕРЕЛЯКАНО

Чорт, що вона робить? Що вона робить?

ГОЛОС МАМА: М'ЯКИЙ, ТУРБОТЛИВИЙ:

Раз-два вдих, раз-два видих. Раз-два вдих, раз-два
видих. Молодець, дихай, дихай. Ось так, ось так.

СИПЛИЙ АСТМАТИЧНИЙ ВДИХ

ГОЛОС 6:

Це очевидно, вона хоче стрибнути! Критик, що ти наробив, критик! Ти такі довів її! Ми всі помремо! Ні, тільки не це! Гей, дорослий, скажи їй щось!

ГОЛОС МАМА: М'ЯКИЙ, ТУРБОТЛИВИЙ:

Раз-два вдих, раз-два видих. Раз-два вдих, раз-два видих. Молодець, дихай, дихай. Ось так, ось так.

СИПЛИЙ ВИДИХ

ГОЛОС 2: ВТОМЛЕНО

Дякую за інформацію. Я намагався, проте монолог критика затягнувся. Треба мислити раціонально. Боюся, це фінал, друзі. Спасибі, що були поруч весь цей час та таке інше.

ГОЛОС МАМА: М'ЯКИЙ, ТУРБОТЛИВИЙ:

Раз-два вдих, раз-два видих. Раз-два вдих, раз-два видих. Молодець, дихай, дихай. Ось так, ось так.

СИПЛИЙ ВДИХ

ГОЛОС 1: ОБУРЛИВО

Ти що, навіть не спробуєш? Ех ти! А ще дорослий. Розійшлись, до справи стає профі!

ХЛОПАЄ КРИЛАМИ ГОЛУБ

Гей, ти, недотепо, я до тебе звертаюся! Так, так! До тебе! Кому ти що доведеш своїм стрибком? Тільки

те, що ти нічого не варта! Анічогісеньки! На твої похорони ніхто не прийде. Ніхто! Секретарка завезе віночок від асоціації. Дешевий такий. Пластиковий. А глина холодна, в'язка.

ПАУЗА

Це назавжди. ТИ нічого не виправиш. Нічого. Ото буде провал року. Ні, десятиліття. Хоча... кому ти треба? Навіть в газеті не напишуть, ані строчки, ані.

ПРИСКОРЕННЕ СЕРЦЕБИТТЯ

Матусю запроторять в дурку. Татко замкнеться в кімнаті. І вже нікому буде йому ліків принести. Нікому. А без ліків він помре. Нікчема! Ти змусиш їх страждати! Це все, чого ти навчилася за своє життя? Невдячна! А скільки в тебе вклали! Скільки вклали!

НАМАГАЄТЬСЯ ВДИХНУТИ - НЕ ВИХОДИТЬ

ГОЛОС МАМА: М'ЯКИЙ, ТУРБОТЛИВИЙ:

Раз-два вдих, раз-два видих. Раз-два вдих, раз-два видих. Молодець, дихай, дихай. Ось так, ось так.

АСТМАТИЧНИЙ ВДИХ - АСТМАТИЧНИЙ ВИДИХ

ГОЛОС 1:

Скільки навколо тебе слабких - інвалідів, безногих, калік. Тим, кому залишилося кілька днів. І як вони тримаються! Як тримаються! Картини малюють!

Книги пишуть! В виставах грають! Виступають перед стадіонами! Допомагають іншим! А у тебе все є! Все є! Руки - є! Ноги - є! Голова, робота, чоловік, батьки! Все є! Все!

АСТМАТИЧНИЙ ВАЖКИЙ ВДИХ

ГОЛОС 3: Критик, легше, легше.

ГОЛОС 1:

Заткнись і не заважай! Бач, який розумний. Ти її ще пожалій. Допоможе це, ага. Я зараз всіх витягну. Я знаю, що роблю, не заважайте!

ГОЛУБИ ЗДИВОВАНО ВОРКОТЯТЬ

ГОЛОС МАМА: М'ЯКИЙ, ТУРБОТЛИВИЙ:

Раз-два вдих, раз-два видих. Раз-два вдих, раз-два видих. Молодець, дихай, дихай. Ось так, ось так.

АСТМАТИЧНИЙ ВИДИХ

ГОЛОС 1:

Невже ти така безсердечна?! Невже ти така сволота?

АСТМАТИЧНИЙ ВДИХ

ГОЛОС МАМА: М'ЯКИЙ, ТУРБОТЛИВИЙ:

Раз-два вдих, раз-два видих. Раз-два вдих, раз-два видих. Молодець, дихай, дихай. Ось так, ось так.

КАШЛЯЄ. ВАЖКЕ ДИХАННЯ.

ГОЛОС 1: Ти гірша за, ти гірша за....

ГОЛОС 4: РАДІСНО
Морозиво?

ГОЛОС 1: ЗБИТИЙ З ПАНТЕЛИКУ
Що морозиво?

ГОЛОС 4:
Морозиво теж ніхто не любить?

ЛЕДВЕ ЧУТНИЙ ГУРКІТ АВТІВОК НА МІСЬКІЙ ВУЛИЦІ. ВІН
ВІДДАЛЯЄТЬСЯ.

ГОЛОС 1:
От дурне, звичайно, морозиво всі люблять!

ГОЛОС 4: РАДІСНО
Тоді я сьогодні - морозиво і хочу возз'єднатися з
родиною!

ВІДКРИВАЮТЬСЯ ДВЕРЦЯТА ХОЛОДИЛЬНИКА. ШУРХІТ
ОБГОРТКИ

ГОЛОС 2: Що ти робиш? Що Ти Робиш?

ХРУСТИТЬ ВАФЛЯ

ГОЛОС 4: Возз'єднуюсь!

ХРУМ ХРУМ

ГОЛОС 1: РОЗПАЧЛИВО

Чорт, ми жеремо морозиво!

ГОЛОС 2: У ЗАХВАТІ

Точно! Ми біля холодильника! Друзі, небезпека минула! Ось воно, ось воно! Магічне дитяче мислення!

ГОЛОС 1:

Яке нафіг магічне дитяче мислення?! Заїдати проблеми - це не варіант. Зайві кілограми, талія, живіт випаде, звільнять, кинуть, засміють, ніхто не любить товстих. Ніхто!

ХРУМ ХРУМ ЧАВК

ГОЛОС 3: Критику, стули писок. Добре жеж.

ГОЛОС 1: ОБРАЖЕНО

Чого доброго? Морозиво жере, життя просрала, не той нам, хлопці, персонаж дістався, не той.

ГОЛОС 2: Але шоколадне, добре жеж.

ПАУЗА СЕКУНД 25-30. РІВНЕ ДИХАННЯ

Як тихо Малюче, агов, малюче!

ГОЛОС 4: Що?

УСІ РАЗОМ: Дякую!

ГОЛОС 4: ПОЗІХАЮЧИ

Та нема защо, лягайте спати. Он вже, світає. І той,
завтра обов'язково до супермаркету. Морозиво ж ...
Шоколадне.

СОЛОДКІ ПОЗІХАННЯ.

ЗВУК СТАРОГО СТІЛЬНИКОВОГО ТЕЛЕФОНУ

ГОЛОС ЖІНОЧИЙ ХОЛОДНИЙ:

- Друга дитяча пульмунологія. Так. Поруч. Бери слухавку.

БІЛИЙ ШУМ В ТЕЛЕФОНІ СТІЛЬНИКОВОМУ, ЧЕРЕЗ ПЕРЕШКОДИ
ПРОБИВАЄТЬСЯ ГОЛОС МАМИ.

ГОЛОС МАМА М'ЯКИЙ, ТУРБОТЛИВИЙ, ЗАНЕПОКОЄНИЙ:

Альо, сонечко? Це я. Як ти? Краще? Це треба відсвяткувати!

Мені дозволили приїхати сьогодні. Що тобі привезти? Морозива? Шоколадного? А лікар дозволив? Звісно...

ПЕРЕШКОДИ В СЛУХАВЦІ

Проте... маленький шматочок. Дуууже маленький?
Якщо сильно кортить, то можна! Це буде наша з тобою таємниця. Тільки твоя та мами.

КІНЕЦЬ

Оксана Маслова
вересень жовтень 2018

Я, Маслова Оксана Вікторівна, погоджуюсь на публікацію своєї п'єси "Голоси в голові" на сайті <https://ukrdramahub.blogspot.com> і погоджуюсь на вільний доступ до тексту усіх бажаючих. Будь-яке використання моїх текстів можливе тільки за моєї письмової згоди.